

---

# Naradaproktam Shivarchanamahimavarnanam

नारदप्रोक्तं शिवार्चनमहिमवर्णनम्

## Document Information

---

Text title : Naradaproktam Shivarchanamahimavarnanam

File name : shivArchanamahimavarNanam.itx

Category : shiva, shivarahasya

Location : doc\_shiva

Transliterated by : Ruma Dewan

Proofread by : Ruma Dewan

Description/comments : shivarahasyam | harAkhyah tRitIyAMshaH | uttarArdham | adhyAyaH 5 | 10-99 ||

Latest update : January 30, 2024

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

---

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

**Please help to maintain respect for volunteer spirit.**

---

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

---

February 1, 2024

*sanskritdocuments.org*

---

नारदप्रोक्तं शिवार्थनमल्लिमवर्णनम्



साधु साधु मलाप्राज्ञ चिरञ्छिव शिवं प्रज ।  
भज मृत्युञ्जयं भक्त्या जय मृत्युं शिवार्थनैः ॥ १० ॥

धन्योऽसि कृतकृत्योऽसि कृतकृत्यतमः श्रिया ।  
आदृतोऽसि मलाशैव भूतिरुद्राक्षवत्तया ॥ ११ ॥

जातमात्रस्य या बुद्धिः मलादेवार्थने तव ।  
सा तावन्नादृभुता सायं दृष्टं लिङ्गं त्वया यतः ॥ १२ ॥

तल्लिङ्गदर्शनोत्पन्नपुण्येनैव शिवार्थनम् ।  
अधुना भक्तिरुत्पन्ना सद्यः स्वर्गापवर्गदा ॥ १३ ॥

अद्यप्रभृति न त्याज्यं शिवलिङ्गार्थनं त्वया ।  
न त्याज्यं सडसा बाल भस्मरुद्राक्षभूषणम् ॥ १४ ॥

शिवार्थनेन कालोऽयं नेयः कल्याणदो यतः ।  
व्यर्थकालापनयनं न कार्यं ज्ञानिना त्वया ॥ १५ ॥

आयुः शिवार्थनेनैव यद्वि क्षीणं भविष्यति ।  
तदा ज्ञानं य सङ्गलं तदाऽऽयुरपि सार्थकम् ॥ १६ ॥

ज्ञानेनाज्ञानमात्रस्य विनाशे सति सर्वथा ।  
शिवार्थनार्थं यत्नस्तु कर्तव्यस्तेन मुख्यते ॥ १७ ॥

यावद्भूमौ भवेज्जिवः तावद्भूमति सर्वथा ।  
संसारघोरनरके पापनङ्गलाकुले ॥ १८ ॥

ज्ञानमात्रं य यत्तुल्यं तुच्छजन्तुसमाश्रितम् ।  
तादृशं ज्ञानमन्येषां न मुक्त्यर्थं प्रजायते ॥ १९ ॥

पतङ्गानां न किं ज्ञानं तत् किं भोक्षस्य साधनम् ।  
भोक्षसाधनभूतं तु ज्ञानमन्यद्विलक्षणम् ॥ २० ॥

येन ज्ञानेन मुक्तिः स्यात् तज्ज्ञानाभ्यसनात् परम् ।

मुक्तो भवति तज्ज्ञानं केवलं शिवपूजया ॥ २१ ॥

देवोत्तमोत्तमत्वेन ज्ञाते सति मछेत्रे ।

तज्ज्ञानादेव मुक्तिः स्यात् तज्ज्ञानं य शिवार्थनम् ॥ २२ ॥

धर्माधर्मतया ज्ञानं श्रीमछादेवपूजनम् ।

तेन मुक्तिर्भवत्येव स्वर्गभोगाश्च सर्वथा ॥ २३ ॥

भक्त्या शङ्करमभ्यर्च्य यः स्वर्गं नाभिवाञ्छति ।

तस्यापि भवति स्वर्गोऽप्यपवर्गो न संशयः ॥ २४ ॥

स्वर्गार्थमपि येद्भक्त्या शङ्कराराधकस्तदा ।

अपवर्गो भवत्येव स्वर्गोऽप्यत्र न संशयः ॥ २५ ॥

स्वर्गापवर्गदं यस्मात् लिङ्गे शङ्करपूजनम् ।

तत् तत् क्लमदत्वा तु न तिष्ठत्येव सर्वथा ॥ २६ ॥

शिवलिङ्गार्थनाकारो यः कल्पतरुस्तमः ।

स सर्वकलदो नित्यं भवत्येव न संशयः ॥ २७ ॥

रुपलावाण्यसम्भन्नाः तरुणीगाण्डोत्थः ।

आसन्ना एव तस्य स्युः यः शिवाराधनप्रियः ॥ २८ ॥

दिव्यतुङ्गतुरङ्गाणां कोटयः समुपस्थिताः ।

भवन्त्येव न सन्धेः शिवलिङ्गार्थकाङ्गाणे ॥ २९ ॥

उपस्थिताः सर्वदापि मत्तमातङ्गकोटयः ।

यः शिवाराधनोद्युक्तः तद्गुह्यद्वारमण्डपे ॥ ३० ॥

सुरास्तद्गशमायान्ति यः शिवाराधनोत्सुकः ।

तिष्ठन्ति देवाः सततं शिवाराधकमन्दिरे ॥ ३१ ॥

शिवज्ञानं समासाध यः शिवार्थनतत्परः ।

तद्दर्शनेन मुक्तिः स्यात् स यस्माच्छङ्करप्रियः ॥ ३२ ॥

शास्त्रमवैः सः संवापोऽप्यधकोटिविनाशकः ।

शास्त्रमवानां दर्शनं य शङ्करस्यैव दर्शनम् ॥ ३३ ॥

शाङ्करो दुर्लभो लोके शिवपूजाऽपि दुर्लभा ।

दुरात्मनां तथा बुद्धिः कुतः स्याद् शिवपूजने ॥ ३४ ॥

કિં વાડન્યદુચ્યતે બાલ શાકુરેણાડપિ ભોજનમ્ ।  
કૃતં હિ શિવવિદ્યાયાં તતઃ સાડતીવ દુર્લભા ॥ ૩૫ ॥

શિવવિદ્યા મહાવિદ્યા વિદ્યાનાં પરમા મતા ।  
તસ્યાઃ સડ્ગોપનં તેન કૃતમિત્યત્ર નાદ્ભુતમ્ ॥ ૩૬ ॥

સા તુ વિદ્યા પ્રયત્નેન પાર્વત્યા સ્કન્દસન્નિધૌ ।  
પ્રાપ્તા શિવપ્રસાદેન સ્કન્દેનાપિ મહેશ્વરાત્ ॥ ૩૭ ॥

આરાધિતઃ શકુરોડપિ સ્કન્દેન શિવયાડપિ ચ ।  
તાભ્યામુક્તા મહાવિદ્યા ભુક્તિમુક્તિપ્રદાયિની ॥ ૩૮ ॥

અનન્તયત્નલબ્ધા સા મહાવિદ્યા મહાત્મના ।  
મહાદેવેન દત્તેતિ મહાગૌર્યા મુહુર્મુહુઃ ॥ ૩૯ ॥

સા યા તુ મૂલવિદ્યાડસ્તિ શિવવિદ્યા શિવાત્મિકા ।  
સા દુર્લભા ન કસ્યાપિ સા સ્ફુરત્યપિ સર્વથા ॥ ૪૦ ॥

તદ્વિદ્યાસાધનીભૂતં શકુરારાધનં પરમ્ ।  
અશાકુરારાધકસ્ય દુર્લભં ખલુ દૃશ્યતે ॥ ૪૧ ॥

યદુર્લભમિતિ જ્ઞાનં તદેવ સુલભં ભવેત્ ।  
શિવાર્ચનેન તત્તસ્માત્ સર્વસિદ્ધિપ્રદાયકમ્ ॥ ૪૨ ॥

શિવાર્ચનેન લોકેષુ કો વા મુક્તો ન જાયતે ।  
તત્ર તાવત્ર વિશ્વાસો ભવિષ્યતિ દુરાત્મનામ્ ॥ ૪૩ ॥

મહેશાર્ચનમાહાત્મ્યં ન વિજાનન્તિ માનવાઃ ।  
અત એવ પતન્ત્યેતે નરકેષુ ન સંશયઃ ॥ ૪૪ ॥

શિવાર્ચનપરિત્યાગઃ સર્વથા પાપસાધનમ્ ।  
તેન પાપેન યાત્યેવ નરકં દુષ્કરં પરમ્ ॥ ૪૫ ॥

અયત્નેન પ્રયત્નેન નરકં પ્રતિ માનવાઃ ।  
અહો ન નીરમપ્યલ્પં ન ચ યચ્છતિ પલ્લવમ્ ॥ ૪૬ ॥

પુષ્પં વા દેવદેવાય લિડ્ગરૂપાય સર્વદા ।  
સુલભાન્થેવ પત્રાણિ જલાનિ વિમલાન્યપિ ॥ ૪૭ ॥

સર્વભાવેન યો ભાવો ભાવપૂજનતત્પરઃ ।

भवे भवेऽपि न भवेत् स भूयो (भूतो)न भविष्यति ॥ ४८ ॥

ॐ शङ्करज्ञानरसं विद्यायाऽपि रसान्तरम् ।

स तावदज्ञो विज्ञेयः संज्ञया विद्ययाऽपि वा ॥ ४९ ॥

अवज्ञायाः परं स्थानं शङ्करानर्थको जनः ।

तुष्यत्येव मडादेवः केवलं तदनुज्ञया ॥ ५० ॥

अवज्ञापात्रभूतस्याप्यवज्ञां यस्तु मोहतः ।

न कश्चित् तं तावत् पातयत्येव पातके ॥ ५१ ॥

कृत्वा पापान्यनन्तानि सकृद्वा यः शिवं स्मरेत् ।

स धूतपाप एत्येव विज्ञेयो मुनिसत्तमैः ॥ ५२ ॥

मुनीनामपि वन्द्यः स्यान्मडादेवपरायणः ।

वन्द्यो नारायणादीनां सुराणामपि सर्वथा ॥ ५३ ॥

शिवार्चनपरो लोके वन्द्यः पूज्यश्च सर्वथा ।

तत्पूजया परं सर्वं मुक्ता एत्यवधारणा ॥ ५४ ॥

मडादेवोऽपि तं दृष्ट्वा तुष्टो भवति मानवम् ।

यो भक्त्या लिङ्गपूजायां निरतः सर्वसाधनैः ॥ ५५ ॥

सकृद्वा प्रणमेद्यस्तु शङ्करं भक्तिपूर्वकम् ।

तस्य पापानि नश्यन्ति स एव पुरुषर्षभः ॥ ५६ ॥

धन्यं कृतार्थं तं मन्ये कृतकृत्योत्तमोत्तमम् ।

यः क्षणं वा मडादेवं लिङ्गे पूजयति प्रभुम् ॥ ५७ ॥

भस्मोद्धृतसर्वाङ्गो रुद्राक्षाभरणान्वितः ।

यो नार्थयति गौरीशं स पातकगणान्त्रयः ॥ ५८ ॥

शिवार्चनाग्निसन्ध्याः पापपर्वतकोटयः ।

तस्याशक्यं न लोकेऽस्मिन् सर्वथा नृपबालक ॥ ५९ ॥

भाग्यबुद्धिः प्रवृद्धा स्यात् श्रीमडादेवपूजया ।

दुर्लभं दुर्लभं यस्मात् श्रीमडादेवपूजनम् ॥ ६० ॥

प्रातः काले मडादेवं भस्मरुद्राक्षभूषणम् ।

अभ्यर्च्य लिङ्गरूपं त्वं मुख्यसे नात्र संशयः ॥ ६१ ॥

कालत्रयेऽपि कर्तव्यं शिवलिङ्गार्चनं भूधैः ।  
मध्ये मध्येऽपि कर्तव्यं विरतिस्तस्य नोचिता ॥ ६२ ॥

यस्य स्याद्विरतिर्देवात् श्रीमहादेवपूजने ।  
स न संसारपापेभ्यो मुख्यते नात्र संशयः ॥ ६३ ॥

पापार्णवसमाकीर्णो न लिङ्गार्चनतत्परः ।  
लिङ्गार्चनपरित्यागात् पुनश्चाद्यं (पुनः सापि) भविष्यति ॥ ६४ ॥

शिवलिङ्गार्चनं मन्ये महापातकनाशनम् ।  
तत्र जानन्ति सडसा नरा वानरवृत्तयः ॥ ६५ ॥

येषां नराणां पुण्यानि भूनि विविधान्यपि ।  
तेषामेव भवेद्धर्मः शिवलिङ्गसमर्चने ॥ ६६ ॥

शिवार्चने न यस्यास्ति विश्वासो मुक्तिदायकः ।  
स श्वेव साधु इत्येव ज्ञातव्यो मुनिभिर्नृप ॥ ६७ ॥

शिवार्चनं विना भूप न पेयं जलमादरात् ।  
न भोक्तव्यं य सडसा ताम्बूलस्य य र्वर्षाम् ॥ ६८ ॥

यदेव स्वोपभोगार्थं पवित्रं वस्तु तन्मुदा ।  
निवेद्य शम्भवे पश्चात् स्वभोगाय प्रकल्पयेत् ॥ ६९ ॥

--

मृत्युर्भित्तिं भितास्ते कालस्यापि भटाः सदा ।  
मृत्युञ्जयार्चनं दृष्ट्वा जलैरपि इलैरपि ॥ ७० ॥

कल्याणान्यनुधावन्ति कल्याणपतिपूजया ।  
सर्वकल्याणनाथोऽयं मङ्गलापतिपूजया ॥ ७१ ॥

स सर्वमङ्गलाकान्तः सर्वमङ्गलसंश्रयः ।  
सर्वमङ्गलदाता य शिवभक्ताय केवलम् ॥ ७२ ॥

आलस्येनापि यः कुर्यान्महादेवस्य पूजनम् ।  
स तरत्येव संसारमहापद्भोरसागरात् ॥ ७३ ॥

सुलभं य मडेशस्य पूजनं शांभवस्य तु ।  
अशांभवानां कठिनं तत्र नाधिकृतोऽपि सः ॥ ७४ ॥

शैवत्वमङ्गं शिवपूजनेषु मुष्यं न तेनापि विना शिवार्था ।

अन्यथ्य तत्साधनमस्तु तत्तु मुख्यं तद्वेत्यवधारितं छि ॥ ६६ ॥

तेनाधिकारे सति सर्वदापि शिवार्चनं तेन कृतं प्रयत्नात् ।

सर्वार्थसिद्धयै भवतीति मन्ये स अथ धन्यो भुवनत्रयेऽपि ॥ ६७ ॥

शैवेन दत्तं क्लमम्भु पत्रं शुष्कं नवं वा त्रुटितं क्षतं वा ।

गृह्णाति शम्भुः शिरसा ददाति तस्मै क्लान्यप्यमितानि नित्यम् ॥ ६८ ॥

यो विश्वस्य मलेश्वरं त्रिनयनं लिङ्गे समभ्यर्चयेत्

भक्त्या भूतिविभूषितोऽतिमुदितो रुद्राक्षभूषाश्रयः ।

तत्पादाभ्युज्जरेणुभिर्जगद्विदं पूतं सुराः पावनाः

सर्वे विष्वग्यतुर्मुपप्रभृतयः तस्मात् स धन्यः सदा ॥ ६९ ॥

॥ छति शिवरडस्यान्तर्गते नारदप्रोक्तं शिवार्चनमडिमवर्णनं सम्पूर्णम् ॥


- ॥ श्रीशिवरडस्यम् । डराप्यः तृतीयांशः । उत्तरार्धम् । अध्यायः प -

राजकुमारनारदसंवादे शिवपूजामडिमवर्णनम् । १०-६९ ॥


- .. shrIshivarahasyam . harAkhyah tRRitIyAMshaH . uttarArdham . adhyAyaH 5 -  
rAjakumAranAradasaMvAde shivapUjAmahimavarNanam . 10-99..

Proofread by Ruma Dewan

---

  
*Naradaproktam Shivarchanamahimavarnanam*

pdf was typeset on February 1, 2024

  
Please send corrections to [sanskrit@cheerful.com](mailto:sanskrit@cheerful.com)

